

Dr Marv Wilson, Prorocy, sesja 12

Amos, część 2

© 2024 Marv Wilson i Ted Hildebrandt

To jest dr Marv Wilson w swoim nauczaniu o prorokach. To jest sesja 12, Amos, część 2.

W porządku, czas zacząć. Pozwól mi modlić się za Twój dzień, za naszą klasę.

Panie, za każdym razem, gdy otwieramy Twoje Słowo, stajemy przed nowym wyzwaniem. Zdajemy sobie sprawę, że dajesz nam całe życie na rozwój. Nawet twoi dawni ludzie mieli strasznie dużo do zrobienia.

Dziękujemy, że jesteś z nami w naszych wzlotach i upadkach życia. Dziękujemy, że Twoje Słowo staje się drogowskazem w naszym życiu. Wyznajemy, że ludzkie filozofie i przemijające mody są efemeryczne, tymczasowe, mają charakter heurystyczny, szybko zanikają i pojawiają się nowe rzeczy.

Dziękujemy, że stoimy na skale. Dziękujemy, że jesteście naszą twierdzą. Dziękujemy Ci, że Pismo Święte przedstawia obraz Ciebie, mówiącego, że jesteś trwały i rzeczywiście jesteś wieczny. Za to dziękujemy. Modlimy się, aby nasza ufność dzisiaj pokładała się w Tobie, a nie w nas. Dziękujemy za wiarę, którą nam daliście. Modlimy się, abyś wzmocnił naszą wiarę i modlimy się, aby Twoje słowo odegrało w tym ważną rolę. Prosimy o Twoją godzinę przewodnictwa przez Chrystusa, naszego Pana. Amen.

W porządku, niedługo po przerwie semestralnej mamy tydzień, w którym zbliża się Seder Paschalny, międzywyznaniowy Seder Paschalny. W tym roku powinno to być wielkie wydarzenie, ponieważ odbędzie się w jednej z najszybciej rozwijających się synagog w Ameryce, która ma wspaniałego rabina, który rok temu w październiku ubiegłego roku wygłosił wykład jednego z Psalmów. Być może go słyszałeś, Baruch HaLevi.

Jest bardzo dynamiczny i poprosił muzyków Zgromadzenia Bożego z kościoła tutaj, na North Shore, ich zespół uwielbienia, o współpracę z nim nad muzyką sederową. Więc powinno być wspaniale. Ostatni seder, jaki odbyliśmy w North Shore Community College, był nie tylko wielką celebracją wolności i uwolnienia z niewoli ze wszystkimi potrawami i całą związaną z tym liturgią, ale rabin powiedział: „Czas tańczyć, jesteśmy wolni”.

Jest to więc jeden z największych tańców uroczystych. Przez lata odwiedziłem ponad 50 takich sederów. Zatem powinien to być dobry muzyczny seder w pięknej nowej synagodze w Swampscott.

Jeśli chcesz zabrać ze sobą przyjaciół, możesz to zrobić. Rozdam kartkę na kolejnych zajęciach lub dwóch. Dla studentów obowiązuje specjalna stawka, która obejmuje wieczorny posiłek w ramach sederu.

W porządku, wracamy do miejsca, w którym skończyliśmy. Amos, prorok sprawiedliwości społecznej. Amos wypowiada się przeciwko zbrodniom przeciw ludzkości.

Amos, facet, który przez cały dzień opiekował się owcami i był bardzo zniesmaczony faktem, że bogaci się bogacą i wokół niego dzieją się wszelkiego rodzaju działania religijne, a mimo to społeczeństwo jest skorumpowane. Dla Amosa istniała różnica między religią zewnętrzną a rytuałem ceremonialnym a ludźmi, którzy prowadzili życie w duchowych zdolnościach wewnętrznych, troszcząc się o innych wokół siebie, prowadząc prawdziwie pobożne życie, które skupiało się raczej na zewnątrz, niż skupiając się wyłącznie na mnie, i wyściełając swoje gniazdo, dekorując go kością słoniową. Teraz jego słowa kłują Królestwo Północne, ponieważ dostarcza te przesłania na kilka dziesięcioleci przed upadkiem Królestwa Północnego w latach 722-721.

Ostatnim razem przerwałem zajęcia, wskazując, że tymi ośmioma wyrokami, sześcioma nad obcymi narodami, dwoma ostatnimi nad Judą i Izraelem, rozpoczyna tę księgę. Ten materiał dotyczący obcych narodów jest dość typowy dla literatury proroczej. Możesz spojrzeć na Ezechiela, możesz spojrzeć na Izajasza i kilku innych proroków, którzy mają specjalne rozdziały przekazane obcym narodom.

Ponownie, jednym z tematów, który poruszyliśmy już u Jonasza, jest to, że Bóg ma międzynarodową moralność i nie tylko Jego własny lud przymierza ma żyć etycznie i odpowiedzialnie, ale Bóg pragnie, aby żyli ludzie w całym regionie, w którym żył Izrael w ten sam sposób. Tak więc, kiedy wzywa te narody, wskazałem, że ostatnim razem czyni to ze skutkiem kulminacyjnym w przypadku trzech wykroczeń, tak w przypadku czterech, aby wskazać, że bańka jest gotowa pęknąć. Zbrodnia za zbrodnią, nasycenie, wzrost wskazujący na tak wiele zbrodni, tak wiele z tych aktów nieludzkości spowoduje, a drugą rzeczą dla każdego z tych narodów jest ogień, który jest symbolem sądu, prawdopodobnie symbolem wojny .

Bóg mówi, że ześlę ogień na mury Gazy. Ześlę ogień na mury Tyru. Ześlę ogień na mury Raby, które jest w Ammanie, bezpośrednio na wschód od doliny Jordanu.

Ześlę ogień na Moabu. I 2,5 ześlę ogień na Judę i zniszczę twierdze Jerozolimy. Oczywiście wydaje się, że tutaj przedstawiamy kilka stuleci do roku 586, kiedy ostatecznie południowe królestwo zostanie wzięte do niewoli.

Trzecią rzeczą, która jest prawdziwa w przypadku każdego z nich, jest to, że akt oskarżenia dotyczy okrucieństwa wobec innych ludzi, nieludzkości, łamania praw obywatelskich, braku wrażliwości wobec innych ludzi i, w istocie, okrucieństwa wobec innych ludzi. Jednym z głównych tematów jest to, co coraz częściej słyszymy w wiadomościach międzynarodowych: handel ludźmi, który jest jednym z największych problemów. Przyjrzyjmy się zatem pokrótce kilku akcentom zawartym w tej początkowej części, w rozdziałach od pierwszego do drugiego, prorocत्वach przeciwko narodom.

Pierwsza dotyczy Damaszku, najstarszego nieprzerwanie zamieszkanego miasta na świecie. Damaszek, miejsce, z którego pochodził zaufany sługa Abrahama, Eleazar. Damaszek, miejsce, gdzie później Paweł został spuszczonej w koszu po murze.

Damaszek, tutaj, na północny wschód od ziemi izraelskiej. A grzechem przeciwko Damaszkowi jest to, że zmasakrowali mieszkańców Gileadu. I możecie zobaczyć tutaj zapisane słowo Gilead.

Jedną z rzeczy, o której mówi prorok Jeremiasz, jest balsam, będący rodzajem żywicy używanej do celów leczniczych, pochodzącej z Gileadu. Gilead jest także oczywiście miejscem, w którym Jakub zmienił imię na Izrael, ponieważ Jabbok znajduje się dokładnie pośrodku Gilead, na wschód od Doliny Jordanu. A zatem, kiedy schodzę z Damaszku, na czym polega zbrodnia? Młócili Gilead żelaznymi saniami.

Hieronim, który przemianował biblijne słone morze na Morze Martwe, powiedział, że ówczesne sanie młójące były wozami. A te wózki miały kolczaste koła. A te można było oczywiście przejechać po klepsku, które rozdrobniłoby ziarno i przygotowało je do omłotu.

Ale tutaj mamy do czynienia z innym rodzajem omłotu. Młócenie ludzi. A więc te nabijane żelaznymi zębami, które rozdrobniłyby ziarno, aby mogło zostać uwolnione i mógł rozpocząć się proces przewiewania, czyli wyrzucania go w powietrze.

Zamiast tego używano tego do rozdzierania ciał jeńców. Bardzo, bardzo okrutna praktyka. Zatem tematem przewodnim wydają się być łamania praw obywatelskich ludzkości.

Nie wiemy, kiedy miała miejsce ta barbarzyńska praktyka, z wyjątkiem tego, że jest powiązana z imionami kilku królów. Ben-Chadad. Chadad oznacza grzmot.

W rzeczywistości słowo to jest używane przez proroków w odniesieniu do fal, które rozbijają się o brzegi wybrzeża Morza Śródziemnego w Izraelu. Hadad to także imię jednego z bóstw tej północnej części krainy. Zatem najwyraźniej nazwa została przejęta i jest używana w odniesieniu do przywódców tego terytorium.

Twierdze Ben-Chadada, syna Chazaela. „Więc rozwalę bramy Damaszku” – brzmi takie słowo. Drugi dotyczy Gazy, czyli wersety od 6 do 8. Jeśli przeprowadzisz badania nad pochodzeniem słowa Gaza, najwyraźniej nasze słowo gaza w języku angielskim pochodzi od Gazy, która rosła tam wzdłuż wybrzeża na terytorium Filistynów.

Było miasto Gaza tuż przy trasie 95, przytulone do morza, wychodzące z Egiptu wzdłuż Via Maris. Ale oczywiście cały ten region, który niedawno został przejęty przez organizację terrorystyczną i opuściły ostatnie osady żydowskie, a pociski z Gazy w dalszym ciągu spadają do różnych miast południowego Izraela. I dlatego Izrael przybył w styczniu, aby rozprawić się z Hamasem, co jest hebrajskim słowem oznaczającym przemoc, słowem występującym u proroków Izraela.

Ci ludzie, którzy żyli okrakiem nad Morzem Śródziemnym, gdzie w czasach biblijnych osiedlali się Filistyni. Filistyni przybyli znad morza. Często nazywa się ich ludźmi morza.

A jaka jest zbrodnia przeciwko Gazańczykom? Było to miasto handlowe, główne miasto handlowe, położone w drodze do Egiptu, zwrócone w stronę Morza Śródziemnego. Najwyraźniej zajmowali się hurtowym handlem niewolnictwem. Mężczyźni, kobiety, małe dzieci.

I to wydaje się być zbrodnią dla Gazańczyków. W tekście wspomniano o pierścieniu miast filistyńskich. Gaza, Aszkelon, który ma dziś w Izraelu cudowną plażę i jeden z najbardziej niezwykłych cmentarzy z późnych czasów biblijnych, największy cmentarz dla psów, jaki kiedykolwiek znaleziono z okresu biblijnego, na którym na jednym cmentarzu pochowano 700 psów wyglądających na charty.

A ludzie zastanawiają się, dlaczego wszystkie psy pochowano na tym cmentarzu? Niektórzy archeolodzy domyślają się i tak odkrycia muszą ostatecznie prowadzić do sugestii, jak interpretować dane po ich obserwacji i analizie, a także klasyfikować. Niektórzy uczeni uważają, że w starożytnym świecie ślina psów miała wartość leczniczą. W Ewangelii Łukasza jest opowieść o bogaczu i łazarzu, którzy mówili, że chcieli, aby psy przyszły i lizały jego wrzody.

Nie wiemy dokładnie, ale wszystkie te psy zostały pochowane na cmentarzu Gazan w Aszkelonie. Jest na ten temat cały artykuł w przeglądzie archeologii biblijnej. Na północ od tego miejsca znajduje się największy obecnie port w Izraelu, Aszdod.

Znów kolejne miasto filistyńskie w Ekron. Tak więc, wzdłuż tych nadmorskich miast, mówi się, że te miasta zostaną zniszczone z powodu handlu hurtowego i niewolnictwa. Nie oszczędzali bezbronnych.

Interesowali ich po prostu dochody z niewolnictwa. I zostali sprzedani do Edomu jako pośrednik, bezpośrednio na południowy wschód. Kolejne podkreślenie w wersetach 9-10 dotyczy Tyryjczyków.

Jedziesz bezpośrednio na północ od Góry Karmel. Przyjeżdżasz do Akko, wielkiego miasta portowego, które szczególnie w okresie tureckim posiadało wspaniałe pozostałości archeologiczne. Podczas jednej ze swoich podróży misyjnych Paweł wyłynął z Akki, czasami pisanej jako Akra lub Ptolemeusz.

Po tym jak król Ptolemeusz osiadł w Egipcie, jeden z generałów Aleksandra Wielkiego, to imię Ptolemeusz było ważne, ponieważ ziemia Izraela była kontrolowana przez Ptolemeuszów, aż do jednej z największych bitew, o których większość chrześcijan nie jest świadoma, wydarzyła się w 198 r. zaraz, tu, blisko granicy. Dziś jest takie miejsce, które nazywa się Banias. Według Nowego Testamentu Cezarea Filipowa.

I podczas tej bitwy w 198 roku Seleucydzi, syryjscy Grecy, biczowali tyłki Ptolemeuszy, którzy kontrolowali ziemię Izraela z Egiptu. To są goście, którzy dali nam Septuagintę, bo potrzebowali Biblii w języku greckim. Tak więc po 198 roku ziemia jest kontrolowana przez syryjskich Greków, a 30 lat później następuje wydarzenie, które dało początek Chanuce, 168.

I próba rodziny Machabeuszy, aby odrzucić greckanizację, hellenizację i skupienie się na Zeusie na ziemi. No dobrze, więc Tyr. Tyr słynie z kultu Baala.

Skąd wiemy? Ponieważ królowa Izebel była córką króla Tyru i wraz ze swoim wielkim okresem sprowadziła swój kult Baala do Królestwa Północnego. I to był jeden z deprawujących wpływów, z którymi wcześniej Eliaz musiał się uporać. Dlatego też to fenickie miasto na wybrzeżu jest wymieniane jako miejsce dostarczania jeńców.

Zostań pośrednikiem w handlu niewolnikami. Czwartym wymienionym narodem jest Edom. W wersetach 11 i 12.

Edom, bezpośrednio na południowy wschód od Morza Martwego. Nazwa Edom wzięła się od słowa brzmiącego jak słowo czerwony. I jest taka gra słów: Ezaw wychodzi z łona, jest pierwszym dzieckiem i wychodzi z admoni, rumiany, czerwony, a także owłosiony.

I tak, Edomici, słowo Edom i czerwony, jest tam powiązanie. A Ezaw jest oczywiście tytułowym przodkiem Edomitów. A Edomici i Jakobici, czyli Izraelici, jak ich obecnie znamy, byli w ciągłym konflikcie.

I tutaj, w wersetach 11 i 12, zostaje oskarżony o to, że bezlitośnie ściga swego brata, czyli Izraela. I oczywiście ten konflikt zaczyna się już w 25. rozdziale Księgi Rodzaju. W twoim łonie są dwa narody, to jest takie słowo.

I ręka jednego będzie przeciw drugiemu. Pamiętajcie, że później, kiedy Izrael wchodzi do ziemi obiecanej, Edomici odmówili Izraelowi przejścia przez ich ziemię. Zatem w pewnym sensie musieli przebiec Edom, aby dostać się do ziemi obiecanej.

I oczywiście kilka wieków później cała księga Obadiasza, której przyjrzymy się w tym kursie, koncentruje się wokół ducha nieludzkości i braku braterstwa. Następną kwestią są Ammonici, wersety od 13 do 15. Kiedy w wersecie 13 widzisz słowo Ammon, zbrodnią jest wypowiedzenie wojny nienarodzonym.

Ammon, który rozdziera łona kobiet brzemiennych, aby poszerzyć jego granice. Chciwość terytorialna prowadzi do skrajnego okrucieństwa, co nie było nieznanym w starożytnym świecie. Istnieje wiele wersetów proroków, które mówią o kobietach mających dzieci wyrwane z łona lub o gotowaniu i zjedaniu dzieci.

W tym konkretnym przypadku okrucieństwo dotyczy Gileadczyków. Kiedy dzisiaj myślisz o Jordanii, myślisz o stolicy Jordanii. Ammon, Jordan otrzymał swoją nazwę od słowa, z którym mamy do czynienia w wersecie 13.

Ammonici. Znowu grzechy przestępstwa wobec, w tym przypadku, nienarodzonych. Następnym miejscem jest Moab.

A gdy spojrzysz bezpośrednio na wschód od Morza Martwego, masz mniej więcej obszar Moabu, gdzie, jak pamiętasz, osiedliło się pierwsze dziecko Jakuba. Dostał takie imię, spójrz, syn, Ruben. To właśnie ma na myśli Ruben.

I tak Ruben osiedlił się na tym obszarze, jako jedno z trzech plemion osiadłych na wschód od Doliny Jordanu, które obejmowały część terytorium Moabu. Dlaczego w rozdziale 2, wersetach 1-3 wspomniano o Moabitach? Ponieważ spalili kości króla Edomu na wapno. Może to brzmi dla ciebie jak bzdura, ale co w tym wielkiego? Kremacja? Spalenie wroga? W starożytnym świecie uważano to za profanację ciała.

Czy oglądałeś kiedyś kroniki telewizyjne, w których przez pewien czas w Izraelu w autobusach wsiadali zamachowcy-samobójcy i wysadzali ludzi w powietrze? A potem widzisz ludzi ze społeczności ortodoksyjnej i ultraortodoksyjnej na ulicach zbierających mieszki włosowe, kawałki skóry, rzeczy wiszące na drzewach, zbierających wszystkie ludzkie szczątki. Tradycyjnie w kręgach żydowskich, od czasów biblijnych po dzień dzisiejszy, ciało ludzkie uważane jest za święte i nie nadaje się nawet do cięcia na potrzeby sekcji zwłok. We współczesnym Izraelu mamy historie o ludziach poddawanych sekcji zwłok i ubranych na czarno chasydów, którzy

przychodzą, zabierają ciało ze stołu i wybiegają z nim za drzwi, ponieważ zabraniają jakiegokolwiek niszczenia lub zbezczeszczania ciała w jakikolwiek sposób.

Współcześni, świeccy, zreformowani Żydzi mają w tej sprawie zupełnie inne podejście. Wierzą w postępowe myślenie, wierzą w postęp medycyny, w oddawanie narządów dla poprawy kondycji człowieka. Tradycyjnie jednak palenie odzwierciedlało profanację ciała.

W starożytnym świecie było to wielkie świętokradztwo. Coś, co jest dla nas nieco trudniejsze do uchwycenia. Podam jeden przykład.

Pod ulicami Rzymu mamy 550 mil podziemnych przejść. Dziś nazywamy je katakumbami. W początkach katakumb, gdzie kopano pod ulicami Rzymu, ten szczególny rodzaj lawy był miękki i nadawał się do kopania.

Pogański Rzym palił swoich zmarłych. Wcześni chrześcijanie i Żydzi historycznie nie palili swoich zmarłych. Chcieli godnych pochówków.

Dlatego te nisze z boku tych galerii umieścili pod ziemią, aby zarówno w galeriach chrześcijańskich, jak i żydowskich chrześcijanie mogli pochować się z szacunkiem. Wszystko to odzwierciedla tę wczesną tradycję, o której czytamy u Amosa, który był częścią starożytnego generała z Bliskiego Wschodu. Po Moabie przechodzimy do Judy, wersety 4 i 5. Innymi narodami były te narody, które otaczały Izrael.

Filistyni, Edomici, Moabici, Ammonici, Syryjczycy i Tyryjczycy. Teraz prorok przechodzi do punktu kulminacyjnego, mówiąc o dwóch ostatnich narodach, a mianowicie o swoim własnym narodzie. Pamiętajcie, że Amos był facetem z Tekoa, tego małego miasteczka położonego zaledwie 20 km na południe od Jerozolimy.

Więc teraz mówi o ludziach z kraju, z którego pochodzi. Zwróć uwagę na skupienie się na Torze w jego trosce. Mówi, że jego własny lud odrzucił Torę lub Torę Adonai, prawo Pańskie.

Nie przestrzegali jego przykazań i poszli za fałszywymi bogami, bogami, za którymi podążali ich przodkowie. Dlatego mówi, że Jerozolima pozna ogień na swoich murach. I oczywiście, jeśli kiedykolwiek studiowaliście historię miasta Jerozolimy, ile razy było ono budowane i niszczone, budowane i niszczone.

Innym razem został zaatakowany lub otoczony, ale nie zniszczony. Podobnie jak w roku 701 za Sennacheryba, kiedy Ezechiasz przygotowywał się do oblężenia, które jednak nigdy nie nastąpiło. Dlatego nie przestrzegają przykazań.

Zatem grzechem Judy było odstępstwo religijne. Ponownie prorocy wzywają ludzi, aby nie maszerowali w rytm nowego bębna, co doskonale to ilustruje.

Po prostu wzywają Izrael i Judę oraz wszystkich ludzi w rodzinie przymierza z powrotem do wzniosłych duchowych i etycznych nauk Mojżesza, do Tory. Akt oskarżenia wobec Izraela jest nieco bardziej szczegółowy. I to jest nasz ósmy naród w wersetach 6-16.

Za trzy grzechy Izraela, tego, który zмага się z Bogiem, królestwa północnego. Ponownie pamiętajmy, że mamy tu do czynienia z przesłaniem Amosa do plemion północnych.

Zaczynamy bardzo uważnie dostrzegać, że akt oskarżenia dotyczy sprzedaży sprawiedliwych za srebro. Prawdopodobnie sprawiedliwi ludzie są sprzedawani jako niewolnicy potrzebującym za parę sandałów. Ponownie, istnieje szczególna troska o zamożnych ekonomicznie społeczeństwo Starego Testamentu.

A ludzie tutaj w swojej chciwości depczą biednych. To potężna metafora, 2-7. Ludzie w królestwie północnym, jedynie egocentryczni, depczą głowy biednych.

Odmawiają sprawiedliwości uciskanym, co zasadniczo oznacza, że sprawiedliwość trafia do tego, kto zaoferuje najwyższą cenę. Kodeks prawa Mojżesza zawiera przykazanie: sprawiedliwości, sprawiedliwości będziesz dążył. W ten sposób biednym odmawia się sprawiedliwości.

I będąc tutaj, albo został sprzedany w niewolę za bardzo, bardzo niewiele, z powodu chciwości bogatych, gdzie biedny człowiek mógł się sprzedać innemu, aby wyostać się z jakiegoś długu. Pokazuje, ile istota ludzka byłaby warta, bardzo, bardzo niewiele. Dlatego deptanie po głowach biednych jest wywyższaniem się.

Nie pokorni i łagodni, ale ludzie żądni władzy. I temu właśnie sprzeciwia się prorok. W wersecie 7 porusza kwestię prostytucji świątynnej.

Czy zdarzyło się to wcześniej? Cóż, pamiętacie, że Heli miał dwóch synów, którzy nie poszli jego drogami. Był kapłanem w czasach małego Samuela. W tym czasie tuż przy wejściu do Przybytku prowadzono prostytucję z kobietami.

Mówi księga 1 Samuela. I w tym konkretnym przypadku, czy jest to prostytucja świątynna, czy rodzinna, mowa jest o ojcu i synu wykorzystującym tę samą dziewczynę. Teraz prostytucja była wielkim hitem w Królestwie Północnym.

Przeczytaj Księgę Ozeasza, którą będziemy studiować w następnej kolejności. Cudzołóstwo, rozpusta i wszelkiego rodzaju określenia są używane w odniesieniu do Królestwa Północnego z powodu kultu Baala, który był świętą prostytucją. To była religia płodności.

Zatem język tutaj wydaje się znacznie bardziej szczegółowo odzwierciedlać to, czym zajmuje się Amos. Interesuje mnie werse 8. Mówi on, że przy każdym ołtarzu kładą się na szatach wziętych w zastaw. Oto jak ludzie znali prawo Mojżesza i naprawdę starali się je stosować.

Pozwólcie, że przeczytam Księgę Wyjścia 22:26 i 27. To są pizamy Starego Testamentu, na ile to możliwe.

Jeśli bierzesz płaszcz bliźniego w zastaw, to znaczy, że jest to forma zabezpieczenia. Jeśli weźmiesz w zastaw płaszcz swego bliźniego, zwróć mu go przed zachodem słońca, gdyż jego płaszcz jest jedyną osłoną, jaką ma na swoje ciało. W czym jeszcze będzie spał? Gdy będzie wołał do mnie, wysłucham, bo jestem litościwy.

Wyjścia 22:26 i 27. Najwyraźniej to, co się tutaj działo, to szaty brane w zastaw pod zobowiązanie i miały być zwrócone o zachodzie słońca. Nawet w środku lata, jeśli jesteś na wzgórzach Judy, każdej nocy następuje ochłodzenie i przeciętną noc musisz spać, chyba że znad pustyni nadchodzi gorący khamsin.

Musisz spać z dwoma kocami. Byłoby to zatem nierozsądne nawet dla biednego człowieka, gdyby nie miał przykrycia na noc. Miał więc zostać zwrócony przed zachodem słońca dla ochrony.

Uważasz biednego człowieka. Oddaj mu płaszcz dla ochrony w nocy. Również w wersecie 8 wskazuje się, że pili wino kupione za pieniądze, prawdopodobnie zdobyte nielegalnie w wyniku wymierzania sprawiedliwości przez sędziów.

Piją wino traktowane jako kara. Zatem Amos porusza tego dnia kwestię zepsucia przywództwa i bogatych. I przechodzi do historii.

Jest to jego główny impuls do przypomnienia dzieła Boga w historii narodu izraelskiego. Nigdy nie powinieneś traktować w ten sposób bliźniego, ponieważ Bóg był dla ciebie bardzo łaskawy i lepiej, abyś nigdy nie zapomniał Jego darów. A potem Amos pozwala, aby to było na temat tego, jakie dary, które Bóg dał Izraelowi, powinny sprawić, że staniesz się błogosławieństwem dla twojego bliźniego, a nie przekleństwem z powodu nikczemnego sposobu, w jaki traktujesz, szczególnie biednych.

W kilku miejscach, zwłaszcza z Tory, powołuje się na miłosierdzie Boże wobec Izraela. W wersecie 10 Bóg mówi: Wyprowadziłem was z Egiptu. W Biblii hebrajskiej wspomniano o tym 125 razy.

Wybawienie jest największym cudem, jakiego dokonał Bóg. Wyprowadził ich. Byli niewolnikami.

Powinieneś być wdzięczny za ten wielki dar wybawienia. Potem prowadziłem was przez 40 lat na pustyni. Nie tylko przewodził Izraelowi, ale 40-letni cud, aby utrzymać go w – czym jest – pożywieniu? Manna jest wielkim darem.

A potem sprowadziłem was do ziemi Amorytów zgodnie z werselem 10. AMORYTA W Księdze Rodzaju 15, 16 Bóg mówi do Abrahama, że za około cztery pokolenia, kiedy dopełni się grzech Amorytów, wtedy zdobędziecie swoją ziemię. Ludzie, którzy byli w rejonie Tygrysu i Eufratu i patrzyli na zachód, słowo Amoryta oznacza człowieka z Zachodu.

A ci, którzy są na zachód od obszaru Tygrysu i Eufratu, a w tym przypadku Kananejczycy, są synonimami Amorytów. Zatem przybycie do tej tak zwanej ziemi obiecanej oznaczało, że Bóg umożliwił Izraelowi przejście w posiadanie ziemi Amorytów. Opisuje ich tutaj w wersecie 9, zanim Bóg ich zniszczył, jakby byli wysocy jak cedry i silni jak dęby.

Jest prorok-pasterz, który teraz czerpie z natury. Ci Amoryci byli dokładnie tacy, jak relacjonowali szpiedzy. W ich oczach byliśmy jak koniki polne.

Ich miasta sięgały aż do nieba. Niemożliwe. Mówiąc po ludzku, Izrael nie był wyszkolonym narodem wojskowym.

Była to obdarta grupa pasterzy, którzy przybyli z pustyni i Bóg wpłynął na ten wielki dar. A ponieważ traktował ludzi ze współczuciem i miłością i wiernie oddał im ich ziemię, zgodnie z tym, co powiedział Abrahamowi, Izaakowi i Jakubowi, powinniście odnosić się do innych z życzliwością, ponieważ Ja byłem dla was łaskawy. Trzecią rzeczą, o której wspomina poza Wyjściem, jest zachowanie na pustyni i oddanie im ziemi Kanaan.

Mówi, że wzbudziłem proroków spośród waszych synów. Powtórzę jeszcze raz: jak zostać prorokiem? Bóg mówi: Ja ich wskrzesiłem. To my generis.

To wyjątkowa rzecz. Bóg sprowadził proroków i oczywiście Amos był głosem proroczym. Następnie wspomina także o Nazarejczykach.

Nazir, NAZIR, po hebrajsku oznacza poświęcać, poświęcać. I tak dosłownie nazarejczycy, o których po raz pierwszy czytamy w 16 rozdziale Liczb, ludzie, których pamiętacie, powstrzymywali się od produktów winogronowych, rodzynek i wina, nie dotykali zwłok i nie zapuszczali włosów. Zaangażowani w ten ślub, aby się wyróżnić.

Poświęcony do wiernej służby Wszechmogącemu. Ale werselem 12 jest aktem oskarżenia. Sprawiliście, że Nazarejczycy pili wino.

Sprawiłeś, że złamali przysięgę i nakazałeś prorokom, aby się zamknęli i przestali prorokować. Zasadniczo Bóg mówi, że masz tu takich ludzi, ale źle ich traktowałeś, maltretowałeś i spowodowałeś, że nie funkcjonowali dla dobra społeczności, dla której ich wychowałem. Dlatego prorocy i nazarejczycy byli szczególnymi darami wśród ludu .

Ale zniszczyłeś te prezenty. Następnie doprowadza do kulminacji, tej cudownej literackiej kulminacji do końca 2 rozdziału Amosa. Jak wiecie, liczba 7 to liczba uzupełnień Biblii. Więc będzie budować od 1 do 7. I o co w tym wszystkim chodzi? Cóż, przygotowuje się do szybkiego opisanego tego i z pewnością północne królestwo upadnie.

Przedstawił część aktu oskarżenia. Więcej opowie w następnych rozdziałach. Mówi: Teraz zmiażdżę cię, jak wóz miazdzy zbożem.

Po raz kolejny przenosimy się w świat natury. Amos jest prorokiem z Tekoa i wtedy wymyśla te siedem słów.

Szybki nie ucieknie. Silni nie będą zbierać sił. Wojownik nie uratuje mu życia.

Łucznik nie ustąpi. Szybkonogi żołnierz nie ucieknie. Jeździec nie uratuje mu życia.

A wtedy numer 7, Najodważniejszy wojownik, ucieknie tego dnia nago. W tym dniu. Przez Jom HaHu.

W tym dniu. Jaki dzień? To literackie wyrażenie używane w tym dniu zwykle odnosi się do dnia sądu. Może odnosić się do dnia Pańskiego.

Kiedy przyjedziemy do Joela, porozmawiamy o Jom Jahwe. Ale w tym konkretnym przypadku, w tym dniu, odnosi się to do 721. Tego dnia.

Kiedy Tiglat-Pileser III zaczyna napływać, usuwać podbitych poddanych i ponownie zaludniać ziemię, wtedy wkracza Sargon, Salmanasar V. I wtedy w końcu Sargon II kończy robotę.

721. Do tego właśnie nawiązuje. Ostatnie dni obalenia Królestwa Północnego.

Dlaczego 7? Całkowite zniszczenie. I nigdy więcej Królestwo Północne nie będzie potęgą. I stąd mamy wyrażenie: dziesięć zaginionych pokoleń Izraela.

Stanowiliby zatem społeczność rozdrobnioną. W drugiej głównej części księgi zwróć uwagę na słowo Szema. SHEMA oznacza słuchaj, słuchaj.

I to jest słowo użyte w kolejnych trzech częściach. Te trzy słowa są przesłaniem przeciwko Izraelowi. 3:1 mówi: usłysz to słowo.

4:1 mówi: usłysz to słowo. 5:1 mówi: usłysz to słowo. Pod tym słowem rozwija więc swoją drugą główną część książki.

Słuchaj. W języku hebrajskim jest to imperatyw. Brać udział.

Słuchać. W porządku, w rozdziale 3 wybrano sąd Boży w sprawie jego cytatu. Uwaga 3:2 nazywa swój lud wybranym.

Tak, byli to ludzie o uprzywilejowanym statusie, ludzie umiłowania wyborów. Bóg ich powołał i oddzielił od wszystkich narodów ziemi. A jednak nie dostaną przepustki, mimo że zostali wybrani.

Mówi o wyprowadzeniu ich z Egiptu, a jednak ich grzechy nie mogą być ignorowane. Następnie przechodzi do następnej bardzo skutecznej sekcji z zestawem pytań retorycznych. Pytanie retoryczne to pytanie, które nie ma na celu wywołania zewnętrznej odpowiedzi, ale należy na nie odpowiedzieć w myślach.

A on tutaj twierdzi, że każdy skutek ma swoją przyczynę. I przechodzi do całej listy pytań, pytań retorycznych. Czy dwoje idzie razem, chyba że się na to zgodzili? Oczywiście nie.

Czy lew ryczy w gęstwinie, gdy nie ma ofiary? Przyczyna i skutek. Ryczy, bo ma ofiarę. Czy warczy w swojej jaskini, gdy nic nie złowił? Znów lwy i owce.

Oto prorok-pasterz piszący na tym tle. Przyczyna i skutek. Czy ptak wpada w pułapkę w ziemi, gdy nie zastawiono sidła? Każdy skutek ma swoją przyczynę.

Potem przechodzi do punktu kulminacyjnego, który mówi: OK, powodem, dla którego tu jestem, jest przyczyna. A tą przyczyną jest to, że Bóg mnie posłał. Jestem, jeśli chcesz, oto jestem.

Jestem rzecznikiem Boga. Wysłał mnie. Zaprawdę, suwerenny Pan nie czyni nic, nie objawiając swego planu swoim sługom, prorokom.

Werset 8: lew ryczy, któż się nie będzie bał? Wszechwładny Pan przemówił. Któż nie może prorokować? Moje pojawienie się w Izraelu również ma swoją przyczynę. To dlatego, że Bóg przemówił, a ja jestem jego rzecznikiem. Zatem w pewnym sensie buduje argument a fortiori od mniejszego do większego.

Jestem więc tutaj, aby prorokować o tym, co dał mi Bóg. Następnie nawiązuje do życia swojego pasterza. Werset 12, jak pasterz ratuje z paszczy lwa dwie nogi lub kawałek forniru.

Czy więc Izraelici zostaną zbawieni, ci, którzy siedzą w Samarii na skraju swoich łóżek i w Damaszku na swoich łóżach? Zatem sugeruje tutaj, że resztką przeżyje, ale będzie to w dużej mierze okaleczona pozostałość. To będzie resztką, która ma osły, jeśli można tak powiedzieć, która doświadczyła znacznych trudności.

To będzie ranny resztką. Niektórzy sugerowali, że bogaci z Damaszku mogli być tak bogaci, że niektórzy z nich mieli nawet domy sięgające aż do Damaszku, ponieważ, jak zauważono, w 3:12 mówi on o tych, którzy nie tylko siedzą w Samarii, ale także o tych, którzy są aż do samej góry. w Damaszku. Być może ich bogactwa sięgały aż tam.

Kontynuuje do końca rozdziału 4, mówiąc, że ołtarze Betel będą miały odcięte rogi ołtarza. A przez rogi ołtarza oznacza to po prostu uszy w kształcie Myszki Miki. Te przypominające skały występy na kamiennym ołtarzu to rogi ołtarza.

Mamy kilka takich przykładów, jeden w Beer-Szebie i kilka innych lokalizacji w Izraelu. Kopiec lub róg to po prostu projekcja. Jedno z największych błędnych tłumaczeń Biblii miało miejsce podczas tłumaczenia Wulgaty.

Jak mówi Prawo Mojżeszowe, kiedy oglądał Boga i chwałę Bożą, jego twarz, czyli twarz Mojżesza, jaśniała i był tam kernaim, co po hebrajsku oznacza liczbę podwójną. Mówi o dwóch projekcjach pochodzących z twarzy Mojżesza. Wychodzą dwa promienie światła.

Dosłownie dwa rogi zwierzęcia to jeden ze sposobów tłumaczenia tego słowa. A kiedy wiesz, że Mojżesz Michała Anioła to Mojżesz z rogami. I tak to zostało przetłumaczone.

Ale pomysł był taki, że promieniował światłem ze swojej twarzy. Dwie projekcje światła. I tak zostaną wycięte ołtarze Betel i rogi ołtarza.

Czasami krwią smarowano rogi ołtarzy. Rogi ołtarzy mogły być również wykorzystane jako miejsce immunitetu, tak jak zastosowano to w przypadku Adoniasza, który szukał tam azylu. Myślał, że będzie synem Dawida i będzie panował zamiast Salomona.

A kiedy sprawa dobiegła końca i jego krótkotrwała próba odebrania królestwa Salomonowi, zażądał tymczasowego immunitetu przy ołtarzu, chwytając się za rogi ołtarza. Były to więc wyrostki przypominające skały, które w niektórych przykładach bardziej przypominały uszy Myszki Miki niż rogi zwierzęce, przynajmniej te, które

odkryliśmy. Opowiada o rozbiórze domów zimowych, letnich, rezydencji i wykorzystaniu kości słoniowej w tych domach.

Zatem znowu nacisk położony jest na bogactwo, ponieważ zepsuło ono serca ludzi. Ich jedyną pasją życiową jest status społeczny. Spójrz na rozdział 4, poniżające słowa.

Gdyby jakikolwiek pastor w Ameryce wstał i zwrócił się do kobiet w pierwszej ławce jako do krów Baszanu, czy sądzisz, że szukałby innego pastora? Myślę, że prawdopodobnie by to zrobił. Te słowa byłyby gorzkie. Obszar Baszanu znajduje się na obszarze dzisiejszych Wzgórz Golan, bezpośrednio na wschód od tego obszaru, na wzgórzach wznoszących się w kierunku Asyrii, bezpośrednio na wschód od Morza Martwego.

To jest Baszan. Gleba była taka, że wyhodowała bardzo smukłą, cenioną w tym regionie krowę. Gleba jest bardzo wulkaniczna.

I te tłuste, smukłe i cenne krowy, które pasły się na tamtejszych pastwiskach. To było w pewnym sensie legendarne. Powtórzonego Prawa 32:4 i Ezechiela 39:18 odnoszą się do tego obszaru Baszanu, znanego z cennego bydła.

Co ma na myśli, nazywając kobiety krowami Baszanu? Posługuje się tą potężną postacią, ponieważ swoją wygodą i luksusem uciskają biednych. Po prostu śpieszą się po więcej jedzenia i picia i są całkowicie nieświadomi obecności innych osób wokół nich. A nazywając je krowami, deprecjują wszystko, co kruche wokół nich.

Biedni są uciskani, a potrzebujący miażdżeni. I szcękają na swoich mężów, przynieście nam drinki. Coś w rodzaju odwrócenia ról w świecie starożytnym.

A zatem wezwanie jest takie, że te bogate, chciwe kobiety z klas wyższych zostaną ponownie usunięte ze względu na ich swobodę i luksus. I po raz kolejny wezwanie jest skierowane w stronę niewoli. Ostatni punkt na dziś.

W 4:2 jest napisane, że możesz to odczytać jako kolejną interesującą metaforę proroków. Mówi się, że zostaną wywiezieni za pomocą haków. Rzeczywiście mamy zdjęcia pomników asyryjskich.

Można je zobaczyć w British Museum w Londynie. Są to asyryjskie płaskorzeźby z pałaców przedstawiające Izraelitów z haczykami na ryby wystającymi z podbródków, jak opisali porywacze.

Wciągnęliśmy cię i zabieramy cię. Prowadzi Cię z haczykami na ryby. Zaciągnę cię do niewoli, jeśli chcesz.

Nawet jeśli jest to wbrew twojej woli, jest to fascynująca wzmianka o haczykach na ryby w wersji 3.2. Asyryjczycy faktycznie wykorzystują tę figurę w swoich płaskorzeźbach. OK, to tyle na dzisiaj.

Następnym razem zajmiemy się wykończeniem Amosa i zdobyciem większej liczby wysokich punktów.

To jest dr Marv Wilson w swoim nauczaniu o prorokach. To jest sesja 12, Amos, część 2.